

Afasi er en erhvervet sproglig kommunikationsforstyrrelse, der kan opstå efter en hjerneskade, ofte som følge af en blodprop eller en hjerneblødning. Borgere med afasi oplever betydelige udfordringer med at kommunikere. Afhængigt af skadens omfang og placering i hjernen kan de have svært ved at finde ord, danne sætninger eller forstå, hvad andre siger. Nogle kan kun sige få ord eller gentage faste udtryk, mens andre måske taler flydende, men med ord, der ikke giver mening.

På trods af det store behov for hjælp oplever mange borgere med afasi, at støtten fra kommunerne er utilstrækkelig. Adgangen til logopædisk træning er ofte begrænset, både i omfang og varighed, og mange får kun et kort rehabiliteringsforløb, selv om de har behov for langvarig rehabilitering!

Borgere med afasi har en mere begrænset rettighed til rehabiliterende logopædiske forløb, hvorimod borgere, der eksempelvis får lammelser i kroppen, har mulighed for at få livslang fysisk vedligeholdende træning. Uligheden skyldes, at logopædisk rehabilitering i modsætning til fysisk træning ikke er forankret i Sundhedsloven, men under Lov om specialundervisning under Børne- og Undervisningsministeriet.

Lovgivningen på området forhindrer borgere i at få den hjælp, de har brug for. Dette vil vi gerne tage op med udvalget.